

بواسطه جناب آقا سید اسدالله و جناب حکیم‌باشی
جناب ملا حیدر قلی قدیم‌آبادی علیه بهاء الله الأبهی

ای مهتدی بنور هدی اولیای الهی هر یک در این جهان فانی جام بلائی نوشیدند و سمّ جفائی چشیدند جائز نبود که تو از این عطا محروم باشی لهذا ساقی قضا جرعه‌ئی از صهبای بلا بکام تو ریخت تا تو نیز از این موهبت نصیب یابی و از این منقبت بهره‌ئی بری شکر کن خدا را که در سبیل او هدف تیر جفا شدی و مورد تعرض اعدا ایّامی که به آسایش و راحت گذرد نتیجه و ثمری ندارد بالعکس اوقاتی که بمصائب و بلا یا در سبیل الهی منتهی شود در جمیع عوالم الهی حتی نقطه تراب نتایجش ظاهر و آشکار است مثلاً ملاحظه نمائید که حضرت سیدالشهداء روحی له الفداء سالها در این جهان بودند ولی از صبح تا ظهر محن و بلا یا و شهادت در ارض طف نتیجه داشت هیچ شنیدی ذکر ایّام سائر سیدالشهداء را کسی بنماید بلکه ذکر آن طلعت نورانی محصور در ایّام بلا یا و رزایاء کربلاست فاعتبروا یا اولی الأبصار و علیک التّحیّة و التّناء

این سند از [کتابخانه رایج بهائی](http://www.bahai.org/fa/legal) داندلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۲۶ مه ۲۰۲۶، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر